

Halasi Tükör

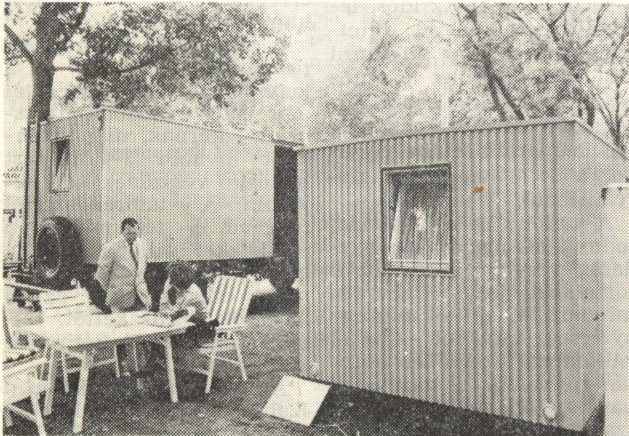

I. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

MEGJELENIK KÉTHETENTE, PÉNTEKEN O ÁRA: 5,— FT

KISKUNHALAS, 1987. MÁJUS 29.

Halasi termékek a BNV-n

A Kiskunhalasi Fa- és Építőipari Szövetkezet lakókocsikat és konténereket mutatott be a nemzetközi vásáron. **Orbán István** elnök tájékoztatása szerint az előző években is sikerrel szerepeltek ezek a termékek: a vevők kívánságára kisebb módosításokat is végrehajtottak az új típusokon. Lapzártakor, a vásár első napjaiban, még nem tudott konkrét fejleményekről beszámolni, de az biztos: érdeklődés van és remélhetőleg a várt üzletkötések is „bejönnek”.

A Ganz-MÁVAG kiállított gyarmányairól **Stiglic Károly** fejlesztési főmérnökhelyettes adott felvilágosítást.

Az idén DAK 150-es szivattyúval, két típusú SIROKKO csavarkompresszorral, JDA 50-es áramfejlesztővel és az SDA 110/A jelzésű stabil áramfejlesztővel jelentkeztek a vásáron. Áramfejlesztőik széles körben felhasználhatók, ahol önálló áramforrásra van szükség, valamint, ahol nagy fontosságú berendezéseket kell működtetni az országos villamosenergia-szolgáltatás ki-
maradása esetén. Csavarkompresszoraik elsősorban a változó munkahelyeket látják el folyamatosan és megbízhatóan sűrített levegővel, szivattyúik pedig a vízműveknél és szivattyútelepeknél alkalmazhatók előnyösen.

Kovács Pál

KÖNYVEK VONZÁSÁBAN

Jó ideje már, hogy így, május végén, egy széles körben kevésbé becsült, csinnadratta-mentes tavaszünnepe sajátos láza hevíti bensőnket, perzseli zsebünköt. Megátalkodottan járjuk a könyvesboltokat, az alkalmi sátrakat és pavilonokat: keresgélünk, válogatunk, fintorgunk, végül pedig: megalkuszunk. És bízunk eladó ismerősünkben, bizománnyos kapcsolatunkban, ha már a kiadókban és a kereskedelemben nem lehet...

Akárhogy is van, ma szép csöndben kezdetét veszi — vagy vette máris — a nem tudom hányadik, hagyományos könyvhét; alig észrevehetően ránk köszöntenek a bekötött írásművek ünnepnapjai. A bekötött írásművek, no és a műveltség, a nyomtatással közkinccsé tett gondolatok — azaz: a könyvek — nélkül soha sem létező, mert nem létezhet, tudásé.

Könyvet árulni és megvenni, persze, nem ugyanaz, mint kenyeret, narancsot, harisnyanadrágot, nyakláncot vagy színes tévét; annak ellenére nem, hogy mindegyikre szükség lehet, mindegyik forintért és üzletben kapható. Könyvet adni-venni nem kizárólag kereskedelmi-be-szerzési tevékenység — bármennyire is úgy tűnik —, hanem tudatos köz- és önművelődés, an-

nak egyik lehetséges, indító mozzanata, s mint ilyen, a legnemesebb cselekedetek egyike volt mindenkor.

Ezernyi gondja-baja közepett hadd emlékeztessék éppen most az olvasót arra, hogy a könyvek beláthatatlan sokféleségében külön feladatuk, küldetésük van a szépirodalmi műveknek. Mégpedig a „vox humana”, az emberi hang őrzése, szolgálata. Fábrty Zoltán, az évekkel ezelőtt elhunyt szlovákiai magyar író a fasizmus felfakadásának ijesztő éveiben így fogalmazta meg a „vox humana” követelményeit, erkölcsi létünket meghatározó törvényeit: „A szív: hús. Lükettése: vér. Ritmusa: lélek. Együtt: élet. Hús-vér valósága: lélekritmusa valósága. Mi az irodalom? Ennek a szív-lükettetésnek lélek és szellem által való újjáteremtése. Az irodalom: a szív hús-vér valóságának emberi öntudattá teremtetett igazsága.”

Mi mást tehetünk többet — szabad-e kevesebbet tennünk?! — mint: újból és újból felragyogtatni ezt az elkölcsi-művészi törvényt szabott hitvallást? Mely nélkül nem tudnánk teljes-séggel átélni összetartozásunkat embertársainkkal, hiányoznának azok a térben és időben szerte-ágazó szálak, amelyek kiszakíthatatlanul belefűznek bennünket

a magunk szűkebb-tágabb közösségébe.

Könyvek híján nem létező, nem létezhető tudásról szóltam az imént. Miért is? Mert egy-egy könyv egyszerre szellemi munkaeszköz, s élmény és ismeretforrás: önmagunk belső gyarapodásának kútfője, önmagunk formálásának szerszáma. A könyvek jóvoltából lesznek igazán bensőséges társaink a tudósok, az írók: lesznek olyan segítőink, akiknek érdemes — és szükséges — megfogni a kezét. Éppen ezért a könyvek hatása — a szó jó és rossz értelmében egyaránt — évekig, némelyiké életünk végéig eltart. A megfelelő időben és helyzetben jól kiválasztott kötet kike-rekíti ismereteink körét, finomítja ízlésünket, gazdagítja, határozottabbá teszi jellemünket a tévesen, gondatlanul kézbevevett pedig eltorzíthat bennünket.

Az évről évre megismétlődő könyvhétnek ez kölcsönzi markáns arculatát, egyedí báját, állandó éberségre intő, felelősséget követelő rendjét. Ezért is lesem ilyenkor megilletődve, különös tisztelettel a némelykor önkívületi állapotban könyvjú-donságok és -csemegék után loholó barátaimat, sorstársaimat.

Kutasi Ferenc

JÁRŐRREL AZ ÉJSZAKÁBAN

Este hatkor cseنگetek a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság kapuján, hogy szerkesztőségünk megbízásából, kapitányságvezetői engedéllyel, 12 órán át figyelhessem az éjszakai rendőrszolgálat munkáját. Leplezetlen kíváncsisággal jelentkezem **Papp Sándor** törzsszázlósánál, az őrszolgálat helyettes vezetőjénél, aki türelmet kér, Mélykúton ugyanis rablás történt, a járőr „helyszínel”, így csak fél órával később váltanak szolgálatot.

18 óra 20 perc. Takács Gyula és Botka Lajos rendőr törzsmesterek jelentik, hogy a sóstói parkerdőnél elfogták **Nyerges Lajos** kiskunhalasi lakost, akit hónapok óta köröznék. Közben megérkezik az „éjszakai műszak”: **Kollár Simon és Doldorov Lajos** rendőr törzsmesterek. Bemutatkoznak, majd **Papp Sándor** megkezdte az eligazítást. A feladatok ismétlődnek és újak is. A járőrök figyelmesen követik az utasításokat, felírják a legfrissebb személyi, gépköcsi- és motorkörözés adatait, ellenőrzik a szükséges okmányokat. Az URH-kocsi, hármunkkal, hét órákor indul útnak. Először körbejárjuk a várost.

Kés a kocsma előtt

Néhány perccel nyolc óra előtt érkezünk a Harangos téri vendéglőhöz, ahol éppen záráshoz készülődnek. Két vendég hangoskodva távozik. Az épület körül mezítlábas cigánygyerekek rajcsúroznak. Az én figyelmemet

küli hatalmas, fekete kutyát. Figyelmeztetéssel megússzák, ám nem telik bele fél óra, ismét találkozunk velük. Ezúttal már a feljelentés is kijár H. I. nek és testvérének. 21 és 22 óra között végigjárjuk a szórakozóhelyeket. Venedeg alig-alig, csend és nyugalom mindenütt. Közben többször elhaladunk a Park áruház autóparkolója mellett, ahol nagy számban gyülekeznek a kismotoros fiatalok, hogy alkalmi bravúrjaikkal esetenként szaporítsák a rendőrök gondjait. Lassan elnéptelenedik a város.

Fiatalok a parkban

22 óra 15 perc. A központi park sötét padjain 15—17 éves fiatalokat igazoltat a két járőr. Doldorov törzsmester, miközben feljegyzí adataikat, közli velük: értesíteni fogják az iskolájukat is, mert szülői felügyelet nélkül vannak este 10 után.

Nincs semmi szórakozási lehetőség a kis-pénzüeknek! Mindenütt bömböl a diszkózene és a tizforintos kóla mellett legfeljebb a lányok dom-borulatait lehet figyelni (17 éves fiú).

Ez egy haveri társaság. Esténként összejövünk és dumálgatunk egy kicsit. Hát mutasson nekem itt egy elfogadható klubot,

ahol nyugodtan lehet beszélgetni! Kétszobás emeleti lakásunkban a szüleim pihennek, ott képtelenség összejönni (16 éves fiú).

Anyuék tudják, hogy itt vagyok, nem csinálnak belőle problémát, tudok vigyázni magamra. Megértik, hogy kell valamit ki-csapcsolódás, vagy egyáltalán: a levegő (15 éves lány)...

Lopják a szőlővesszőt (?)

22 óra 25 perc. Az állami gazdaság Kossuth telepéről lopást jelent az éjjeliőr. Először a Halasi kerületbe tévedünk be, mert a bejelentő nem adott pontos információt. Az istálló és a raktárak gyéren kivilágítva, ör sehol. Hosszasan nyomjuk a dudát. Egy távolabbi épületből fény szűrődik ki, odamegyünk. Minden tárva-nyitva, valaki a padon alszik. Percekbe telik, míg felrúzzuk és megtudakoljuk: merre van a Kossuth-telep.

Az iroda nincs bezárva, belül telex, telefon, az asztalon iratok szanaszét, az éjjeliőr fülkéje üres. Többször bekapcsoljuk a szirénát, mire előjön, arca, ruhája csupa homok...

Azt hittem, lopni akarják a szőlővesszőt. El-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Gyerekek válaszolnak

Holnapután gyermeknap. Tízévesekkel, negyedikes lányokkal és fiúkkal beszélgettünk a minap a Felsővárosi Általános Iskolában. Sztereotip kérdéseinkre kivágtott ösztinte szavakat az alábbiakban név nélkül, mintegy közsztöntés helyett, adjuk közre.

— **MILYEN EZ A VILÁG, AMIBEN ELÜNK?**

— Rossz, nagyon rossz...
— Az emberek fegyverkeznek, nemhogy az éhez-zőkön segítenek!
— Megmérgezik a vizet, kipusztítják az állatokat... meg hát fegyverkeznek...
— És egymásnak állan-dóan betartanak...
— Meg aztán bosszúállók is az emberek...
— **MIT KELLENE TENNI AZ EMBERISÉGNEK?**

— Élni és másokat élni hagyni...
— Nem szabad elpusztí-tani a világot...
— Meg kell őrizni a le-vegő tisztaságát...
— Meg kell akadályozni az atomháborút, mert akkor mindnyáján elpusztu-lunk. Világos, nem?!

— **MIT JELENT A SZÓ: HÁBORÚ?**

— A háború az borza-lom...
— Az egyenlő a pusztu-lással, akkor mindennek vége...
— Nem szeretném, ha háború lenne...
— **ÉS MIT JELENT AZ, HOGY: BÉKE?**

— Az jó...
— Hogy mindenki szaba-don élhet...
— Hogy mindenki dol-gozhat...
— És, hogy akkor nem lennének háborúk...
— Meg éhezők sem...

— **MILYEN EMBEREK A SZÜLEITEK?**

— Az én szüleim nagyon jók.
— Az anyémek is ren-desek...
— Az anyémek is, csak nagyon keveset találko-zunk...
— **KI HÁNY ÓRÁT TÖLT NAPONTA A SZÜLEIVEL?**

— Én úgy két-három órát...
— Én négy körül...
— Az én apukám sokat dolgozik, van úgy, hogy napokig nem látom...
— Az én apukám igaz-gató. Ott gyorsan végez, de van hobbink és mindig ott van...
— Kevés időt töltünk együtt és az is arra megy el, hogy gyerünk fürde-ni... meg: gyorsan va-csorázni...
— **MENNYI ZSEBPÉN-ZETEK VAN?**

— És húsz forintot szok-tam kapni...
— Én nem hoztam ma pénzt. Nekem csak akkor van, ha, mondjuk elküld-nek a boltba, tizenötért vásárolok és volt egy hu-szszam, akkor a többi megtarthatom...
— Én sem kaptam ma. Anyukáméknak nincs pénzük...
— **MILYENNEK LÁTJÁ-TOK CSALÁDOTOK ANYAGI HELYZETÉT?**

— Most vettünk lakást. De abból harapni nem le-het...
— Megvan mindenünk, csak kevés a pénz...
— A mi anyagi helyze-tünk rossz...
— A miénk is...
— A fene tudja, régeb-ben jobb volt...

Robotka István

KUNFEHÉRTÓI HELYZETJELENTÉS

A kunfehértói fürdőtelepnek jó híre van. Azokat, akik szeretik, s a tó megőrzését szívükön viselik, súlyos kérdések foglalkoztatják. Lesz-e elegendő víz, legalább annyi, hogy fürödni lehessen? Nem pusztulnak-e el a halak? Lezárja-e a fürdőt a Köjál? Az üdültulajdonosokat pedig az érdekli, hogy az évi 2 ezer forintos területfejlesztési hozzájárulással mi történik?

Új földgátak

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóság (ATIVIZIG), mint elsőfokú vízügyi hatóság, de úgy is, mint a terület vízügyi gazdája érdekelt az ügyben. Az elmúlt tíz évben az egész Kárpát-medencében süllyedt a talajvíz szintje, így természetesen Kunfehértón is. Az ATIVIZIG szerint lehet a tavat táplálni, bár ennek jelentős része csak a párolgási veszteséget pótolná és feltöltené a talajt. A legfontosabb feladat: megőrizni a meglévő vizet és elvégezni egy mértéktartó iszapkotrást, valamint nádirtást.

A tóról készített tanulmányterv alapjául szolgálhat a kivitelezési terveknek. A kunfehértói tó teljes területe — a tíz évvel ezelőtti vízszintet feltételezve — 170 hektár. Ma a nyílt vízfelület mindössze 70 hektár és mintegy 35 hektárról kell eltávolítani az iszapot. Erre a Dunai Regionális Vízmű Vállalat dunavölgyi üzemigazgatósága vállalkozott, a munkát 1988-ban fejezik be. Ők végezték a Vadkerti tó kotrását is.

Megépült a tanulmánytervben is szereplő déli és északi földgát. Ez utóbbi-

nak fontos szerep jut az alsó tó vízszintjének szabályozásában.

Irtják a nádat

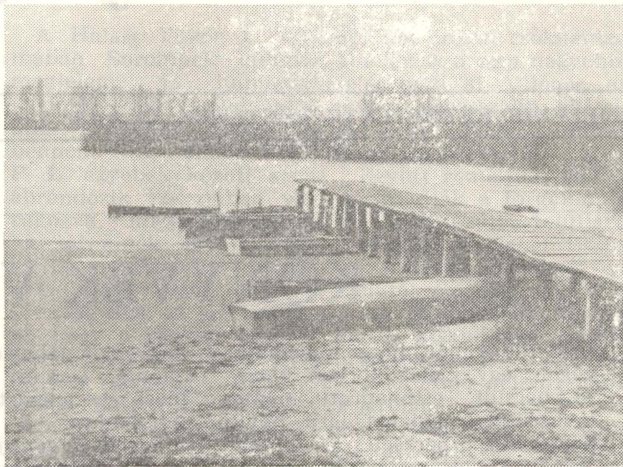
— A Köjál- és Földgáz-bányászati Vállalat kiskunmajsai Vízműtársulás társadalmi munkában végezte a gátépítést. Ugyancsak a társulás kezdte meg a strandtól északra a nádirtást — sorolja **Frieber István** tanácselnök az idén történeteket. — Árajánlatot kértünk az iszapkotrást. A teljes költség, a nádirtással együtt, 25–28 millió forint. Egy olyan kút fúrása pedig, amely percenként 2–3 ezer litert ad, további 3–3,5 millió forint lenne. S ehhez jön az üzemeltetési költség...

— Mennyi pénz jut minderre?

— A hetedik ötéves tervidőszakban van 7,5 millió forintunk az üdültulajdonosok befizetéséből és 2,5 millió a községfejlesztési alapból. Ígéreteket kapunk az Országos Vízügyi Hivataltól, a megyei tanácstól és az Országos Horgászszövetségtől, mintegy 10–12 millió forint. Számítunk társadalmi munkára is.

— Az anyagi fedezet tehát meg volna, de még nem biztos, hogy a műszaki megvalósítás ütemében jutunk hozzá. Példának okáért: szerződés-kötés esetén az iszap- és nádkotrást végző vállalat felvonult és 1988-ban befejezi a munkát. Legkésőbb 1989 januárjában fizetnünk kell, de csak akkor tudunk, ha a 89-es és a 90-es bevételt előre bírujuk hozni, illetve valahonnan megelőlegezik. Kutyaszorítóban vagyunk: most van kivitelezői kapacitás, de méltányos várakozás

Talán az idén megkezdik az iszapkotrást

O A stégnél jól látható: mennyi víz hiányzik a mederből.

után, nyilván más munkába kezdenek. Szerződés kellene, minél előbb. Ez napjaink legnagyobb gondja.

Kútra nem futja

— Milyen lesz a víz az idén?

— A déli gátról 40–60, sőt 80 centis víz is elérhető. A strand északi végében, a nádirtás helyén, 100–120 centi mély a víz, s jó minőségű, annak ellenére, hogy barnás színű, a benne lévő növényi eredetű ásványi anyagok miatt.

— A vízpótlás szerepel-e a tervekben?

— Sajnos, megfelelő kapacitású kút létesítésére nincs pénzünk. Az ivóvíz-készletekkel való ésszerű gazdálkodás miatt az ATIVIZIG sem tud tartósan hozzájárulni. Ami a kísérleti betáplálást illeti, foglalkoznak a gondolattal. Ha a szakemberek eredményesnek ítélik, a Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, meglévő kútjaiból, hajlandó ideiglenesen vizet adni. Ez is egy lehetőség...

— Milyen a helybeliek — az üdültulajdonosok, a közölet — hozzáállása a fürdőtelep rekonstrukciójához?

— A többség segítőkész és értékes munkát végez a tóért. Dolgozik a Kunfehértói Üdülőkör Bizottság, rövidesen eléjük kerül a teljes program. Néhan — nem elégséges irányítás — nem elégséges információ birtokában és magukat szakértőnek képzelve — akadékoskodnak, a saját érdekeiket hangoztatva bírálják a helyzetet és a létező terveket, amik ütköznek elképzeléseikkel. Bizalmat kérek a bizottságnak, a községi tanácsnak és a szakembereknek, akik megvizsgálták a tó szerkezetét, életét és elfogadható, értelmes javaslatokkal álltak elő. Minden elképzelést, ötletet, társadalmi munka felajánlást, anyagi és szellemi segítséget várunk és köszönettel fogadjuk.

Kispéter Imre

4-5 HAJTÁST KELL NEVELNI

Mi lesz a kifagyott szőlőkkel?

Ezen a télen a magasművelésű szőlők sajnos „feketére” fagytak. A Kiskunhalasi Állami Gazdaság takarlatlan ültetvényeiben nemcsak a rügyek, a törzsek és a karok is elpusztultak. (Három periódusban süllyedt a hőmérséklet a kritikus érték alá: a leghidegebbet, mínusz 31 Celsius-fokot, január 31-én mérték.)

A kár nagyságát teljes körűen csak májusban lehetett felbecsülni, ennek alapján határozták meg a feladatokat, s módosították a technológiát. Az idős, leromlott kondíciójú ültetvényeket ugyan selejtezni kell, de a terület jelentős részén a tőkék újraalakításával, a termőalapok minél hamarabbi kinevelésével a termőképesség helyreállítható.

A szőlők állapota, az idej tennivalók nemcsak a gazdaság vezetőit és dolgozóit foglalkoztatják, hanem mindazokat is — mintegy nyolcszáz családot —, akik vállalkozói szerződés alapján művelnek a gazdaságban szőlőt vagy tagjai a szakcsoporthoz. Amikor e sorok megjelennek, már valamennyi telepen túl lesznek a gyakorlati bemutatókon, postázzák az írásos útmutatókat, mégsem érdekelten talán röviden összefoglalni a tennivalókat.

A Kossuth telepen is, ahol a 300 hektáron vállalkozók végzik a szőlőtermesztés kézi munkáit, ezen a nyáron a tőkék újranivelése jelenti a legfontosabb munkát. Ennek megfelelően alakították át a szerződések pénzügyi feltételeit, figyelembe véve az idej speciális műveleteket.

A gazdaság pneumatikus olóival elkezdtek a törzsek és karok kivágását: ezt addig folytatják, amíg a tőből fakadó hajtások veszélyeztetése nélkül meg-

oldható. A terület egy részén a kifagyott törzsek kivágására valószínűleg csak a télen kerülhet sor, azonban akik ezt maguk elvégzik, külön térítést kapnak.

A tőkefejből előtörő hajtások közül egyet — a legtöbb szőlőművelő által már ismert módon — törzsek és karnak, míg tőkénként további 3-4 hajtást biztosító vesszőnek kell nevelni. A támrendszertől függően a technológia a részleteket illetően nem egységes, viszont abban nincs eltérés, hogy az új hajtások közül kettőt, fajtától függetlenül, télire be kell takarni.

Az 1983-ban és 1985-ben Kunfehértón telepített szakcsoporthoz szőlőkben hasonló feladat. A tavaly ültetettéknél a technológia alapjait nem változik: a vártnál nagyobb tőkehiány pótlásához a szaporítóanyagot elő fogják teremteni.

Lapunk hasábjain időről-időre tájékoztatjuk a szőlőművelőket az aktuális teendőkről és tudnivalókról, valamint közzé tesszük az elkövetkezendő évek tervezett szakcsoporthoz telepítésekkel kapcsolatos információkat is. Bízunk abban, hogy senki sem veszti el kedvét és hitét, hiszen minden remény megvan arra, hogy 1988-tól végre a szüret megszervezése legyen a legnagyobb közös gond.

Kampós Jenő

STRANDNÉZŐBEN MÁJUS VÉGÉN

Előttünk a június, nyitnak a strandok. Hogyan készültek fel, milyen újdonságokkal várják a látogatókat? — erre kerestük a választ a két városi és a két környékbeli fürdőhelyen.

Első állomásunk: a városi uszoda és fürdő. Szalontai István — a létesítmény vezetője — elmondta, hogy a rossz idő miatt a tervezett május 15-i nyitást egy héttel el kellett halasztani. A rendelkezésükre álló félmillió forintból csinosították a medencéket és környéküket, megépítettek egy 60 négyzetméteres, faházazt új büfé, közvetlenül a főbejáratnál. Hamarosan — június közepé táján — elkészül a Tölgyfa csárda bővítése, melynek következtében a kerthelyiség duplájára nő. A strandbelépők ára nem változott.

A versenyuszoda vizét hetente, a gyógyvizet medencéjét naponta cserélik. A kempingben május eleje óta telt ház van, egymás mellett sorakoznak a svéd, a holland, és a nyugatnémet lakókocsok. Itt húsz szállalakkal emelték az árakat. Az év végén kezd meg a vízmű vállalat a fürdő teljes rekonstrukcióját, mely jelentős összeget és időt emészt majd fel.

Következik a Sóstó. Több száz órnyi társadalmi munka után — ebben a város tanuló ifjúsága és a katonaság vett részt — minden kész a június elseji nyitásra. A tófürdő szeptemberig naponta 7 és 19 óra között, felnőtteknek 10, gyerekeknek 5 forintért kínál felüdülést — a Köjál által többször ellenőrzött — kifogástalan minőségű vízben. A büfé mellett most épül egy

újabb helyiség: itt meleg étel is kaphatók majd. A vízpart környékét is fűvesítik, ami az első hetekben némi kellemetlenséget fog okozni a vendégeknek, ugyanis csak a bejáratától jobbra lévő pázsitra telepedhetnek le.

Egyelőre nem készült el az elkülönített nudista strandrész, a topless viszont engedélyezett. Mivel a látogatók többsége várhatóan valamilyen járművel érkezik, bővebben lesz parkoló is.

Sok halasinak van üdülője Kunfehértón, de rajtuk kívül is sokan keresik fel ezt a fürdőhelyet. A szezonnyitást hivatalos időpontja: június 1. ám azok sem csodálnak, akik már május 30-án és 31-én vásárolni, vagy fogyasztani akarnak majd a boltokban, büfékben és vendéglőkben. Javult a szolgáltatás színvonala, rendezett, ápolat a fürdő területe.

A Vadkerti-tóban évtizedek óta nem tapasztalt mennyiségű víz van: a fűtött kút bő hozama és az eddigi sok csapadék megtette a magáét. A kemping magasabb komfortfokozatú lett: 18 személyes zuhanyozót és WC-t építettek, megszüntetve ezzel a zsúfoltságot és a sorbanállást. Van már teniszpálya is. Bővült a privát szálláshelyek és vendéglők befogadóképessége. Júniusban a strandon átadnak rendeltetésének egy új italárúsító pavilont. Rendbehozták a tó körül az utakat. A belépőjegyek ára változatlan.

Úgy tűnik, a fürdőtelepek készen állnak a szezonra. Most már csak a kellemes, nyári meleg hiányzik.

Horváth Róbert

JÁRŐRREL AZ ÉJSZAKÁBAN

(Folytatás az 1. oldalról.)

zavartam őket, aztán visszajöttem és magamhoz vettem egy csákányt. Valamiben felbuktam és nagyon megütöttem a tüdőmet, amit nemrég műtöttek — mondja **Kolompár József**. Látom, az arca eltorzul a fájdalomtól. — Nagyon szűr, tessék elhinni!

Kérésemre felhúzza az ingét, észreveszem a mellkasa alatt a szűrt sebet. Mentőt hívunk, a rendőrök értesítik a gazdaság központját és az ügyeletre is jelentik a történeteket. Még visszatérünk a Halasi-kerületbe. Óvatosságunk megint felesleges: az éjjeli talán még mélyebben alszik, mint egy órával ezelőtt. Nincs pardon, hivatalos feljelentés lesz a vége...

„Az élettársam megcsal”

0 óra 18 perc. Bizonytalan járású nő az 53-as országúton...

— Az élettársam meglógott tőlem, biztosan a barátnőjéhez ment, de elka-

pom azt a nőt és megtétem. En mindig kifogom... A volt férjem jó srác, de most rablásért ül másfél évig, így elváltam tőle. Legnagyobb baja az volt, hogy ültette állandóan azt a szerencsétlen kisgyereket. Elegem van a mostani kapcsolatból is, visszamegyek anyuékhoz, a tanyára. A haverokkal piáztunk, a sok gürzés után ez az egyetlen kikapcsolódásom...

Kismonológját bőven fűszerezi nyomdafestéket nem tűrő, trágár kifejezésekkel. Magára hagyjuk.

Lassan pirkad

01 óra. Az 53-as forgalma alig csökken. Kamionok és személygépkocsik futnak bele az ellenőrzésbe.

— Egyre többen hivatkoznak arra, hogy a kocsit kölcsön kapták, pedig nagyobb a valószínűsége, hogy nincs átiratva — mondja Kollár Simon. — Egyszer-kétszer elnézzük, de a következő alkalommal már ők sem ússzák meg a feljelentést.

Különböző, kirívó szá-

bálytalanságot nem találunk. Egy BF-es, bajai telephelyű Dacia papírjai is rendben vannak. (Magamban azért felteszem a kérdést: ugyan milyen hivatalos kiküldetésben lehetett Balatonszentgyörgyön a kocsiban ülő két férfi és két nő — vasárnap?)

Nem tartunk pihenőt, a kocsiban fogyasztjuk el szendvicseinket. Végigjárnuk a lakótelepeket és megnéznünk néhány gépkocsit: zárva vannak-e. A vasútállomáson két lengyel turista ásitózik. A benzinkútnál is keveset időzünk és nem titkoljuk aggodalmunkat: ekkora értékre éjszaka egyetlen nő ügyel, egyedül...

Vége a szolgáltatnak

02 óra 30 perc. Szemlét tartunk az áruházaknál, próbára téve az éjjeliőrök éberségét. Lassan pirkad, ébred a város. A mellékutak is meglevendenek. Mázás szempláimmal figyelem a járőröket, úgy tűnik, a születő világszággal ők is egyre élénkebbek. Pedig Doldorov

Lajos átvette az egész éjszakát. Kollár törzsőrmester meg az üres percekben, lazításként, ontotta a rendőrvicceket. Elpakolom jegyzeteimet, a magánót és búcsúzóim: vége a szolgáltatnak. „Ütitársaim” még ezután, az őrszobán írják meg jelentésüket az 1987. május 10-i kiskunhalasi éjszakáról...

A következő héten a kapitányság vezetője sürített járőrözést rendelt el a Nyíl utcában. A Park áruház mellett parkolóban a motoros mutatónyoknak — bár ez nem közvetlenül rendőrségi feladat — a fiatalokúak szüleinek bevonásával próbálnak véget vetni. A szőlővesszőt, mint a vizsgálat utólag kiderítette, nem lopták, a bejelentés alapítan volt. (Elképzem, mennyire meglepődhet az, aki sürgős dolgát a gazdaság szőlőtáblájával mellett akarja elvégezni és az éjjeliőr, kezében egy csákkal, igyekszik rábírn a gyors távozásra...)

Posztobányi László

A SOKSZÍNŰSÉG LÁTNA KÁRÁT

Egyesíteni kell-e
a két közművelődési intézményt?

Integráció. Egységesülés, összevonás, beolvasztás, hozzácsatolás? Ha most mindenáron ki akarnám kerülni ezt a nyelvünket fertőző, közkeletű idegen szót, nagy bajban lennék. Melyik magyar megfelelőjét válasszam? Maradjunk annyiban: az érdekeltkedélyeit borzoló téma Kiskunhalas két közművelődési intézményének, az Általános és a Gózon István Művelődési Központnak az integrációja.

Mi benne a ráció?

Amikor Szemerédi Lászlónak, az Általános Művelődési Központ igazgatójának előadom jövetelem célját, máris az orrom előtt a közlőny, benne a művelődési miniszter 119/1981. (MK 13) MM. számú utasításával.

— E szerint a művelődési központ és az ÁMK jogilag nem egyesíthető. Csak úgy menne, ha a művelődési központot vizsgáló bizottság művelődési házzá, erre viszont még az országban nem volt példa. Hogy az integrációban mi lenne a ráció, még nem sikerült rájönnöm. Talán a pénzeszközök összevonása? De gondoljunk csak a „gamez”-ekre, amiket mindenütt igekezik szétbontani, mivel nem váltak be.

— A feltételek egyébként meghatározók mindkét intézmény felelőskörét. Nagyjából sikerül összehangolni a tevékenységünket, szó sincs arról, hogy két dudás lenne egy csárdában. A város 33 ezer lakosa közül van aki ide is, oda is jár, van aki sehová. Az ÁMK-k különben sem vállalták től a művelődési központok szerepét, nem erre születtek. Véleményem szerint az integráció nem válhat be. Az ezt követelőket gazdasági megfontolások vezérlik és semmiképpen sem a kultúra érdekei.

Bikfalvy Annáról, a Gózon István Művelődési Központ megbízott igazgatójáról is túlzás lenne azt állítani, hogy lelkesedik az egyesülés gondolatáért. Az egymást sűrűn követő gaz-

dasági átszervezések, az igazgatócserék után végre kezdenek egyenesbe jönni, s érthető, hogy egy kis nyugalmat akarnak.

— A koncepciót nem ismerem, viszont el tudom képzelni, milyen pozícióból indul egy házasságban az a fél, akit előtte visszaminősítettek. Már azt is hallottam, hogy a két intézmény a tanács pénzén egymással konkurál. Furcsa. Hogy lehetne versenyre a sportszarnokkal, a mi nagytermünk, ahol — ha a csilláron is lógnak — mindössze kétszázharmincan férnek el. A miénk egy „bejáratott” intézmény, amatőr csoportjaink, klubjaink, gyermekfoglalkozásaink vannak, s persze módszertani irányítást is végzünk. Ha összevonnánk bennünket, attól se több termünk, se több pénzünk nem lenne. Legálább is ennek az ellenkezőjéről még senki sem győződött meg.

Két lehetőség van

Gregó Sándor, a városi tanács művelődési osztályának vezetője beszélgetésünk elején megemlíti, hogy az integráció lehetőségét a városi pártbizottság 1986. októberében született határozata nyomán kezdték vizsgálni. (Az eredményről a közeljövőben tájékoztatjuk olvasóinkat.)

— Véleményem szerint az, hogy a közművelődési folyamatok miként zajlanak a városban, nem integráció kérdése. Enélkül is lehet korrektül együttműködni. A magam részéről nem vagyok sem mellette, sem ellene. A végső szót az alapos vizsgálódás után lehet kimondani. Mindenesetre ha integráció, a Gózon István Művelődési Központ, a vizsgáló bizottság miatt, kiesik a hasonló intézmények hálozataból — gondolok ez esetben a módszertani segítségnyújtásra, a további képzésekre —, s így Halas közművelődése veszítene sokszínűségéből.

— Az új forma előnyeit és hátrányait vég nélkül lehetne sorolni. Kevesebb

embert foglalna le a szervezés, a népművelők jobban koncentrálnának a tartalmi munkára. Felszabadulna a gazdasági vezető helye a Gózonban, bár a jegyeket ott is kellene valakinek árulni. Vagyis: létszámot nem igen nyerünk. Az is ellene szól, hogy az önállóan gazdálkodó intézmények jobban tudják mozgósítani a társadalmi erőforrásokat. A változtatást egyébként elősorban az inspirálta, hogy talán a pénzeket így jobban meg lehetne fogni. Két lehetőség van. Az egyik: megfelelő szakmai-gazdasági integráció, a másik: még szorosabb együttműködés, az érdekeltségi rendszer fokozatosabb érvényesítésével.

Más-más szerepek

Ez ügyben váltottam néhány szót **Pető Istvánnal**, a megyei tanács illetékes munkatársával. Onnan természetesen nem tudják megítélni, hogy az összevonás — amit jelenleg a jogszabályok nem is tesznek lehetővé — milyen javulást hozna a lakosság kulturális-közművelődési ellátásában.

— Mindkét intézménynek más a funkciója. Az ÁMK-kat kisebb településekre, lakótelepekre találták ki, a művelődési központok koordináló feladatokat is ellátnak, nem beszélve egyéb, a helyi adottságokból következő különbségekről. A gazdasági vonzatot — hogy miként lehetne a pénzzel, energiával takarékoskodni — a helyi elemzésnek kell feltárni. A magánvéleményem: nem szeretem a monopol helyzetű intézményeket.

A véletlen úgy hozta, hogy a megyei tanács épületében összefutottam **Szabó Károllyal** halasi tanácselnökkel.

— Most, így, szétforgácsolódnak a népművelők, külön úton járnak a közönségszervezésben, időben gyakran ütköznek a programok. Látok előnyt is az átszervezésben. Miért ne kísérletezzünk?

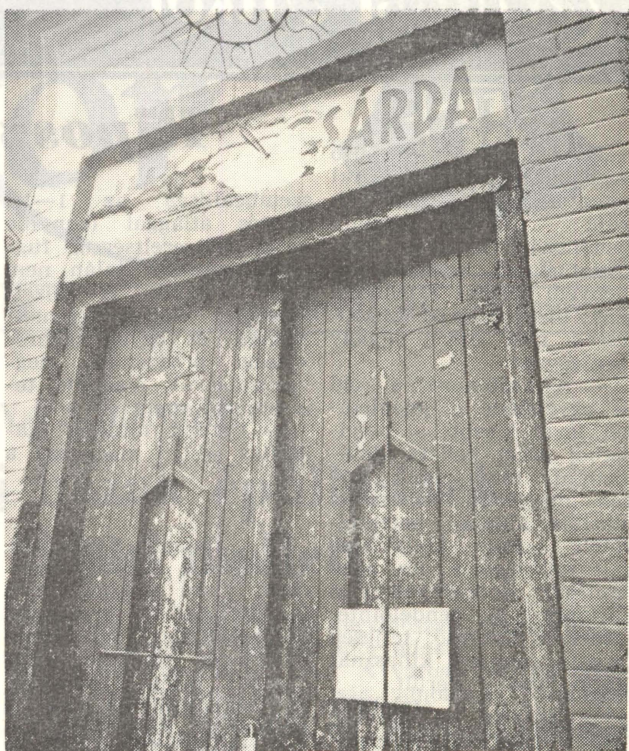
Kormos Emese

Nyitás júliusban

Ismeretes, hogy a buszpályaudvar mellett levő Halasi csárdát (amit a köznyelv Malac csárdaként ismer) közegészségügyi foglalkozások és a közrend, közbiztonság hiánya miatt bezáratták. Hónapok óta végzik itt az átalakítási munkát a kommunális üzem munkásai.

Amint az üzemeltető Dunatáj Vendéglátó Vállalat illetékese elmondta: a csárda II. osztályú vendéglátó egységként júliusban nyílik meg újra. A külső, nádrehányzó részben lehetőség lesz a reggelizésre, ezen kívül cukrászati termékeket, hot-dogot és üdítő italokat is kínálnak majd. A belső tereiben meleg ételeket és — csak itt — szeszes italokat is lehet rendelni, illetve üve fogyasztani.

A legfontosabb, hogy végre kulturált körülményeket teremtenek itt is.

„KEZÉT-LÁBÁT RENDBE TETTEM”

A csontkovács „műhelyében”

A kíváncsiság vezetett **Teleky Sándorhoz**, a halasi csontkovácshoz. Húsz embert kérdeztem meg a városban, s csak hatan tudtak róla, pedig az ország minden részéből jönnek hozzá, kezelésre.

A Dugonics utca 1. alatti szerény házában, a konyhában beszélgetünk. A falakon sportegyséletek zászlói: páciensek hozták, köztük — nem kis büszkeségére — válogatott futballisták...

— A Népsport tett rólam említést Nyilasi sérülésekor, azóta sok futballista keresett fel. Egyszer, este kilenckor jött Kerekes, éppen a szerződése aláírása előtt. Megcsináltam a lábát.

Igen, így fogalmaz: megcsináltam. És nem meggyógyítottam. Amikor anatómiai ismereteiről kérdezem, csak ingatja a fejét. — Nem tudom pontosan, mi történik belül, de tapasztálással megérezem, hol a baj...

Egy háborús balesetem kapcsán kerültem ismeretségbe **Kubicska Istvánnal**, a nagyhírű csehszlovák csontkováccsal. Többször jártam nála, szerencsémre megkedvelt, a közelébe engedett, láthattam, hogy csinálja...

Középkorú hölgy érkezik, gerincbántalmaj vannak. Figyelem a mester munkáját. Mutatja a csigolyákat, melyeken több helyen dudorok látszanak, ezeket kell eltüntetni. Ap-

ró, tömzsi ujjaiával villámgyorsan dolgozik, a páciens legnagyobb meglepedésére.

— Székesfehérvárról utaztam Sanyi bácsihoz — mondja a nő. Három évvel ezelőtt voltam itt utoljára, mert fájt a hátgerincem és állandóan szédültem. A panaszaim a kezelés után megszűntek. Mostanában megint éreztem és ezért jöttem el újra.

Sanyi bácsi jóízű humorával ragadja az embert. Leveleket mutat. Panaszkok, kérések áradata és köszönő sorok. Szóba kerülnek a sarlatánok, arca még jobban felderül.

— A múltkor egy házaspár érkezett és a férfi mérnökként mutatkozott be. Csak a második kezelés után derült ki, hogy betegét is elküldte hozzám. Persze tudom, hiába be-

szélnék én az eredményeiről, vannak sokan, akik nem hisznek nekem, és sarlatánnak neveznek.

Amikor az első sikeréről kérdezem, huncutul mosolyog.

— Ott van ni! — és a feleségére mutat, aki egyszer a padlásról leesett és keze-lába kificamodott. — Hetekbe tellett, míg rendbe tettem, de nézze meg, az eredmény magáért beszél!

Látásból, hallomásból ismervén a kovács mesterseget, próbáltam összevetni tevékenységével, és a szerszámai feől érdeklődtem.

— Ehol vannak-e a szerszámaim! — mutatja a jobb kezén lévő három ujját. — Mindegyiknek más funkciója van, főleg a masszírozásnál! Nem csupán a csontokat rakom helyre, hanem megszüntetem a fejfájást és a végtagfájdalmakat is. Hallottam, hogy mostanában az akupunktúrás módszerrel szintén gyógyítanak. Néhány páciensem meg is kérdezte, mi a véleményem róla. Hát, az is egy olyan ősi mesterség, aminek nem tudják meghatározni az eredetét.

Az egykori villanyszerelő a hatvanötödik életévét tapasztalja. Bármilyen legyen is a módszer, amivel gyógyít vagy — ahogyan ő mondja — megcsinál valamit, embereket állít talpra...

P. L.

Villáminterjú D. Nagy Lajossal

Május 14-én este a sportszarnokban adott forró hangulatú koncertet a Bikini együttes. A zenekar frontembere, a városból elszármazott **D. Nagy Lajos**.

— Mikor léptél fel utoljára Kiskunhalason?

— 1983-ban, a Rols zenekarral. Ez a formáció két éve feloszlott, s én még akkor tagja lettem az átalakult Bikininek. Azóta is ebben a felállásban muzsikálunk.

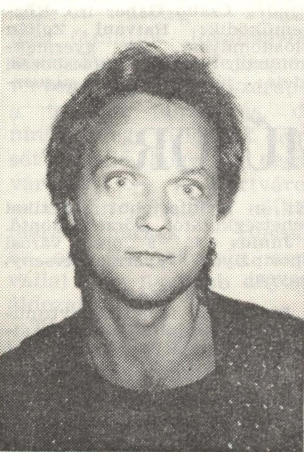
— Úgy tűnik, végre befutottál...

— Igen, most valóban nem panaszkodhatunk. Jómagam másfél évtizede zenélek, polgári foglalkozásomat, a biztos megélhetést, is feladtam, erre tettem fel mindent. Nem nőültem

meg, nincs lakásom; amit kerestem, a zenélésre ment el. A sok munka kamatozott és a szerencse is utolért. Első nagylemezünkben a napokban kel el a százazredik példány, s már rögzítettük a következő anyagát. A Mond el címet viselő album a nyáron kerül a boltokba. Tavában zajlik országos turnénk, igazán kedvező a fogadtatása.

— Hogy alakul az együttes nyári programja?

— Az új lemez számait fellépésekkel népszerűsítjük. Több külföldi menedzser fantáziát lát abban, amit csinálunk. Júliusban az NSZK-ba utazunk, koncertsorozatra. Nagyon készülünk a szeptember eleji távol-keleti útra; Hong-

kong, Tajvan több városában lépünk fel. Szerződésünk van angol nyelvű lemezre és videoklipre. Szerencsén esetében év végén Amerikába utazunk, tehát nyáron sem pihe-nünk.

H. R.

Valódi büntetés vár az álfuvarozóra

A korábban büntetlen előéletű **Loockai József** kiskunhalasi lakos ügyében hirdetett ítéletet a városi bíróságon dr. **Isaszegi István** bíró tanácsa.

A 35 éves fiatalember, mint fuvarozó kisiparos dolgozott éveken át. Főleg építőanyagok gyors szállítására specializálta magát. Ment is az üzlet, azonban rendszeresen többet költött, mint amennyire volt. Egy idő után pénzzavarából anyagvásárlásokra felvett előlegekkel próbált kimászni.

Előbb barátját csapta be, kölcsönöket kért tőle, amivel tartozásait igyekezett rendezni. Anyagi helyzete nem javult, hitelezői több helyről szorogatták. Már a fuvarra felvett pénzeket is korábbi adósságai kiegyenlítésére használta.

Időközben érezte, hogy ég a lába alatt a talaj, így Budapestre költözött. A tanács be-vonta fuvarozói engedélyét, ekkor tehergépkocsiját eladta Gyuris Zoltánnak. A százezer

forintból ki kellett volna fizetnie a kocsi miatti 22 ezer forintos OTP-tartozást.

Ezután is úgy mutatkozott, mint fuvarozó kisiparos, s sorra kaszfizotta be a rendelekre az előleget. Többször elutazott Soltvadkertre, s mivel itt korábban ismerték, újabb szállításokra vett fel komoly összegeket. **Zsikla Ferenc** 27 és félezer forintot, **Kakukk Lászlótól** két részletben 25 ezret. Ezekből törlesztette édesanyjának a tartozását. A harmadik soltvadkerti áldozat **Fritmann Gábor** volt, akitől, ötezer tégla soron kívüli beszerzésére 20 ezer forintot kapott. Kiskunmajsán **Onozó Lajost** csapta be. Az akkor már huzamosabb ideje engedély és gépkocsi nélkül ügylező **Loockai** feje fölött összezsáptak a hullámok.

A bíróságon őszintén beis-merte az ellene felhozott vádak, s — mint mondta —

megkönnyebbült, hogy végre vége szakadt kálváriájának. Az emberek ugyanis, ha kérte, rögtön vették elő a pénzt, a kísértés pedig oly nagy volt, hogy nem tudott ellenállni.

A május 12-i tárgyaláson a bíróság **Loockait** hétrendbeli, nagyobb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett, folytatódó büntetésben és egyrendbeli zártörés vétségében találta bűnösnek, s ezekért egy év nyolc hónapi szabadságvesztésre ítélte. Mellékbüntetésként két évre eltiltotta a közügyektől, s a korábban próbaidőre felfüggesztett öt havi szabadságvesztés letöltését is elrendelték. A károsultaknak 135 ezer forint visszatérítést állapították meg.

Az ítélet nem jogerős. Az ügyész tudomásul vette, a vádlott enyhítésért fellebbezett.

—t—h

1.

Riposzt(-féle)

„A Halasi Tükör első számában megjelent Aki beteg az ráér? című cikk írója rendelőintézetünk kartonozójáról olyan tájékoztatást ad, amely véleményem szerint egyoldalú, tehát kiegészítendő. Engedtessek meg ezért néhány megjegyzés:

— A kartonozó a régi — egyébként a jelenleginél jóval kisebb — helyiségből azért kellett kiköltöztetni, mert egy 1982-ben megjelent miniszteri utasítás alapján betegfelvételi osztály kialakítása vált szükségessé. Az áttelepítések eredményeként a kartonozó a rendelőintézetnek e középű, teljesen forgalommentes, kihasználatlan részére került.

— A három átalakítás együttesen 1 millió 158 ezer forintba került. Ennek eredményeként a kórház nyolc ágygal bővült, egy ágy létesítése tehát 145 ezer forint. Ez a szám

szembeállítva az 1—1,5 milliós átlaggal (ennyibe kerül felszereltségtől függetlenül egy ágy, talán nem tűnik soknak. A jelzett összeget energiaraionalizálással és egyéb takarékosági programok megvalósításával megunk teremtettük meg.

— Célunk minden átalakítás esetén megőrizni a

kórház és a rendelőintézet eredeti arculatát, esztétikai színvonalát, ezért a kartonozó elhatárolását a KÖZTI egyik belső építész tervezte és a kivitelezést is ő felügyelte. A „deszkapalánk” és a „kerítés” kifejezést nem tartom méltányosnak.”

Dr. Evetovits Istvánné gazdasági igazgató

2.

„A Halasi Tükör 3. számában a Különös szén-csata című publikációban felvetettek igyekeznünk kiküszöbölni. A MÁV-élelmiszertermelési szakvéleményt kértünk és kaptunk az Agrober Vállalat-tól. A szennykezelést kiküszöbölő beruházásokra azonban egyelőre nincs pénz. Részmegoldásként adódik, hogy a vezérlő épület és az attól 30 mé-

intézkedtem, a végrehajtás folyamatban van.

A közelmúltban az állomás széntüzelésű kazánházaiban légszennyezésről környezetvédelmi szakvéleményt kértünk és kaptunk az Agrober Vállalat-tól. A szennykezelést kiküszöbölő beruházásokra azonban egyelőre nincs pénz. Részmegoldásként adódik, hogy a vezérlő épület és az attól 30 mé-

terre levő üzemi konyha kazánházát összevonjuk, amivel egy levegőszennyező forrást ki tudunk iktatni. A kivitelezésre — 1987. október 15-i határidővel — megbízást adtunk épület- és hűtőberendezési főnökségünknek.

További tervünk: az üzemi konyha kéményének átépítése, megfelelő szűrőberendezés alkalmazásával. Végleges és megnyugtató megoldást a földgázfűtésre való áttérés jelentene. A gázvezetékek fektetésének, a gázkazánok beszerzésének és a kazánház gázüzemeltetésre alkalmassá tételének költségei azonban több millió forintot tesznek ki. A beruházás támogatása érdekében az említett környezetvédelmi szakvéleményt pályázati anyagként a MÁV Vezérgazdálkodási Igazgatóság felterjesztettük.”

Báló József
műszaki osztályvezető
MÁV-igazgatóság, Szeged

O Május 10-én kisdobosokat és úttörőket avattak a Fazekas Gábor Utcai Általános Iskolában. Képünkön: az első osztályos Zöld Andrea felköti a csapatszálzóra a kék szalagot. (Lévay Kálmán felvétele)

KÓRHÁZI TÁBLÁK

O Akkor hogy is van ez, kérem?! (Varga István rajza)

Bolygólesen

A kiskunhalasi csillagvizsgálóból megfigyelhető jelenségek júniusban:

HOLD

Újhold: 26-án 7 óra 37 perc; első negyed: 4-én 20 óra 53 perc; holdtelt: 11-én 22 óra 49 perc; utolsó negyed: 18-án 13 óra 02 perc.

A Hold kedvezően látható: június 2-ától 8-áig. Az érdeklődők saját fényképezőgéppel felvételeket készíthetnek, a távcsővel kereszttől, a Hold felszínéről, igen erős nagyításban.

BOLYGÓK

MERKUR: A hónap első felében kereshető fel a nyugati égbolton, napnyugta után, 24 fok távolságban a Naptól. Szabad szemmel is látható, korong alakú, azonban csak nagyobb távcsövekkel. (A szakközépiskola magas fái sajnos takarják a rálatást.)

VÉNUSZ (Esthajnal csillag): Mint hajnalcsillag figyelhető meg a délkeleti égbolton, a Kos majd a Bika csillagképében. Fényessége: —3,3 magnitudo.

MARS: Az est. szürkületben még felkereshető az Ikrek csillagképében, a nyugati égbolton. Szabad szemmel is látható, igen erős vörös fénypontként. (A fák ezt is takarják.)

JUPITER: A Halak csillagképében található a hajnali, délkeleti égbolton.

SZATURNUSZ: A Kigyóirtó csillagképében lelhető fel egész éjszaka, 9-én a Nap eltakarja.

Balogh István

ÖTMILLIÓÉRT ZÁRVA?

Május harmadikán ünnepélyesen átadták a Bajcsy-Zsilinszky utcában a felújított és átalakított Véghe-kúriát. Itt kapott helyet DIÓSZEGI BALÁZS Munkácsy-díjas festőművész életmű-kiállítása. A hármass ünnep eltelével sokan meglepve tapasztalták, hogy a múzeum ajtaján lakat van, s azóta is zárva.

Az épület kezelője korábban a Kommunális Költségvetési Üzem volt, nyitaskor az üzemeltetés jogát ideiglenesen a tanács művelődési osztálya vette át. Mivel a városban a vizuális nevelés feladatait az Általános Művelődési Központ hivatott ellátni, így ez az intézmény fogja az épületet „üzemeltetni” — tudtuk meg a tanácson. A pénzügyi kérdésekben azonban még nem egyeztek meg, így nem tudnak portást és takarítót alkalmazni. Hogy mi lesz addig, amíg a bérezzel kapcsolatban az érdeklő szervek közös nevezőre nem jutnak? A kiállítás továbbra sem látható.

Felvetődik a kérdés: az építkezés ideje alatt miért nem tudták ezt az illetékesek elintézni? Egyébként maga az épület és a tárlat igazán szép. Egyelőre ezt csak az a néhány szerencsés látogató tudja megérteni, aki az avatóünnepségen jelen lehetett.

H. R.

Közterület-felügyelőnek adja ki magát

Az utóbbi időben több bejelentés érkezett, miszerint valaki a városban közterület-felügyelőnek adja ki magát. A testület egyenruhájához megtevesztésig hasonló öltözetet viselő férfiről eddig nem derült ki, hogy szabálytalanságot helyszíni bírságot vett volna fel.

Legutóbb szabálytalan parkolásért akart a Kuruc vitézek terén egy nőt megbüntetni. Vesztése azonban pont a felügyelőket vezetőjének feleségét próbálta megbírságot, aki nem ijedt meg. Nem ismerte el a szabálytalanságot (sőt igazolvány felmutatását kérte). Miután az illető közölte, hogy most került a felügyelőkhöz, ezért még nem ismerhetik őt névről, eltűnt a helyszínről.

Ha valaki ezzel kapcsolatban tud valamit, jelentse a városi tanács igazgatási osztályán. És egy jó tanács: az intézkedő közterület-felügyelőt kérjék meg: igazolja magát...

TÜKÖRET

— Tanulmányi sikerek. Első helyen végzett Vársárhelyi Márta, az alsóvárosi iskola nyolcadikos a általános iskolások matematika tanulmányi versenyének megyei döntőjén, és készülhet a júniusi országos megméretésre. Ugyancsak az országos versenyben indulhat Tóth Zoltán (történelemből) és Zseni Zsófia (magyar nyelv és irodalom-ból); mindketten a Fazekas Gábor Utcai Általános Iskola növendékei.

— NEM KELL A PÉNZ? A Kiskunhalasi Áfész, mióta meghirdette tagjainak a részjegy jegyzését, most téríti vissza a legmagasabb összegű osztalékot: ötszáz forintba négyszáz forintot. A vásárlási utalványokat április elsejétől adják ki. Bármilyen hihetetlen, még mindig nem vették át járandóságukat mintegy ezerkétszázán; őket levélben kell felszólítani.

— Cipőbutik nyílik. Legutóbbi számunkban nem a leghízelgőbb kép jelent meg az áfész ÜNNEPI VÁSÁR cégtáblájú, Lenin téri boltjáról. Mint utóbb megtudtuk: megkezdődött az üzlet átalakítása, s júniusban szövetkezeti cipőbutik nyílik ezen a helyen. A tervek szerint több mint félmillió forintos árukészlettel várják majd a vásárlókat.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT (június 15-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ
Június 1—3-án 4, 6 és 8 óra-
kor: Frankenstein menyasszo-
nya (angol).

4-én, 5-én, 4 és 6 óra-
kor: Szépleányok (magyar).

6-án szünnap.

7-én, 9-én, 4, 6 és 8 óra-
kor: Szerecsere (amerikai).

10-én 4, 6 és 8 óra-
kor: Kincs, ami nincs (olasz).

11—12-én 4 és 7 óra-
kor: Oriás (kétreszes, amerikai).

13-án 4, 6 és 8 óra-
kor: Gondviselés (magyar).

14—15-én 4 óra-
kor: Macska-
kapó (magyar).

GÓZON ISTVÁN
MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Június 8—21-ig bábkiállítás a
művelődési központ udvará-
ban. Megtekinthető: 8—18 órá-
ig. A bábokat készítette: Bró-
di Mária.

14-én 14 óra-
kor: a Fáklya
Filmszínház színpadán bemu-
tatkozik a művelődési központ
tanácsportja. A tancsokat be-
tanította: dr. Tüske Lászlóné.

Zongorán kísér: Kövecz Imre.
Hegezőkísér: Vas Lóránt és
Szabó Zoltán 8., illetve Egető

Annámária 7. osztályos ta-
nulók.

ÁLTALÁNOS MŰVELŐDÉSI
KÖZPONT

Május 29-én 19 óra-
kor: R-GO-koncert.

Június 1-én 19 óra-
kor: orgonahangverseny a református
templomban. Vendégek: Greg-
or József operaénekes, Ko-
vács Endre orgonaművész és
a Magyar Állami Operaház
Gyermekkórusa. Vezényel:
Botka Valéria és Csányi
László.

5-én 17 óra-
kor: pedagógus-
nap. Az ünnepi beszéd és a
kitüntetések átadása után mű-
sort ad a Magyar Néphadsze-
reg Művészegyüttesének férfi-
kórusa.

Június 14-én az Országos
Úttörőolimpia fiú és leány
tornadöntője.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Június 1-én 18 óra-
kor: az
ünnepi könyvhét alkalmából
vendég Czako Gábor író. Köz-
reműködik: Hatvani Zoltán
előadóművész. (A gyermek-
könyvtár nyári kölcsönzési
ideje: június 15-től augusztus-

SPORTMŰSOR

LABDARÚGÁS

Megyei II. osztály, XI. for-
duió, május 31., 17 óra, városi
sportpálya: Kiskunhalasi Spar-
tacus — Helvéciál Medosz
(előtte, 15 óra-
kor: ifjúsági
mérkőzés.)

XII. forduló, június 6., 17
óra: Gábor Áron laktanya pá-
lyája: Honvéd Gábor Áron
SE — Kerekegyháza.

KÉZILABDA

Május 31., 10.30 óra, gimnáz-
ium pályája: KAC-MEDOSZ
— Gara (megyei bajnokság,
férfi). Előtte, 9.30 óra-
kor: ifjúsági mérkőzés.

Június 4., 16 óra, gimnázium
pályája: KAC-MEDOSZ —
FTC (NB-s, ifjúsági, női).

ATLETIKA

Május 31., 9.30 óra, városi
sportpálya: Kiskun Kupa mi-
nősítő verseny.

Június 1., 15 óra, városi
sportpálya: Ki a leggyorsabb?

Ki a legkitartóbb? Atlétikai
tehetségkutató, körzeti döntő.

Június 6., 9 óra, városi
sportpálya: gyermekverseny,
egyéni.

ÚSZÁS

Június 5., 14.30 óra, vízmű-
uszoda: városi és körzeti ál-
talanos iskolai verseny.

MUNKAHELYI OLIMPIA

A kispályás labdarúgó mér-
kőzéseket május 29-én, június
1-én, 5-én és 8-án 17 és 18
órai kezdettel bonyolítják le
a vízmű, a 618-as szakmun-
kásképző, a Ganz-MÁVAG, a
papírpap és a II. Rákóczi
Ferenc Szakközépiskola pá-
lyáján.

A kézilabda meccsek júni-
us 3-án és 10-én lesznek — a
nők 17 órától, a férfiak 18
óráig, illetve 19 órától játszanak —
a Fazekas G. utcai Általános
Iskola, valamint a diákotthon
pályáján.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat,
a Kiskunhalasi Állami Gazdaság,
a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat,
a Kiskunhalasi Vörös Október
és Vörös Szikra Tsz lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: Földi Lajos
Felelős szerkesztő: Kutasi Ferenc
A szerkesztőség címe:

6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: Forgács Péter igazgató
87 0522 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa
Felelős vezető: Vikor János